

El somni de Peter Gabriel a Barcelona

Un parc per a la ciutat dels prodigis

Peter Gabriel, a més de músic, fa anys que és un activista cultural disposat a sorprendre el món. Un dels seus projectes predilectes és d'arribar a construir un parc temàtic a Barcelona. Un parc que va néixer d'un somni que vol ser real.

L'any passat, Peter Gabriel i el seu equip van fer el seu enèsim viatge a Barcelona. Estada d'oci i de negoci. Era una visita d'amistat -Pasqual Maragall i Peter Gabriel són amics-, però també s'havien de traçar camins per a futures decisions. Després de diverses reunions i encontres a Barcelona i Londres, l'equip de Peter Gabriel venia a presentar, en privat, a l'Institut Municipal de Promoció Urbànica, el projecte preliminar del parc temàtic Real World. Un parc que aniria en una de les zones que encara queden buides a la Vall d'Hebron.

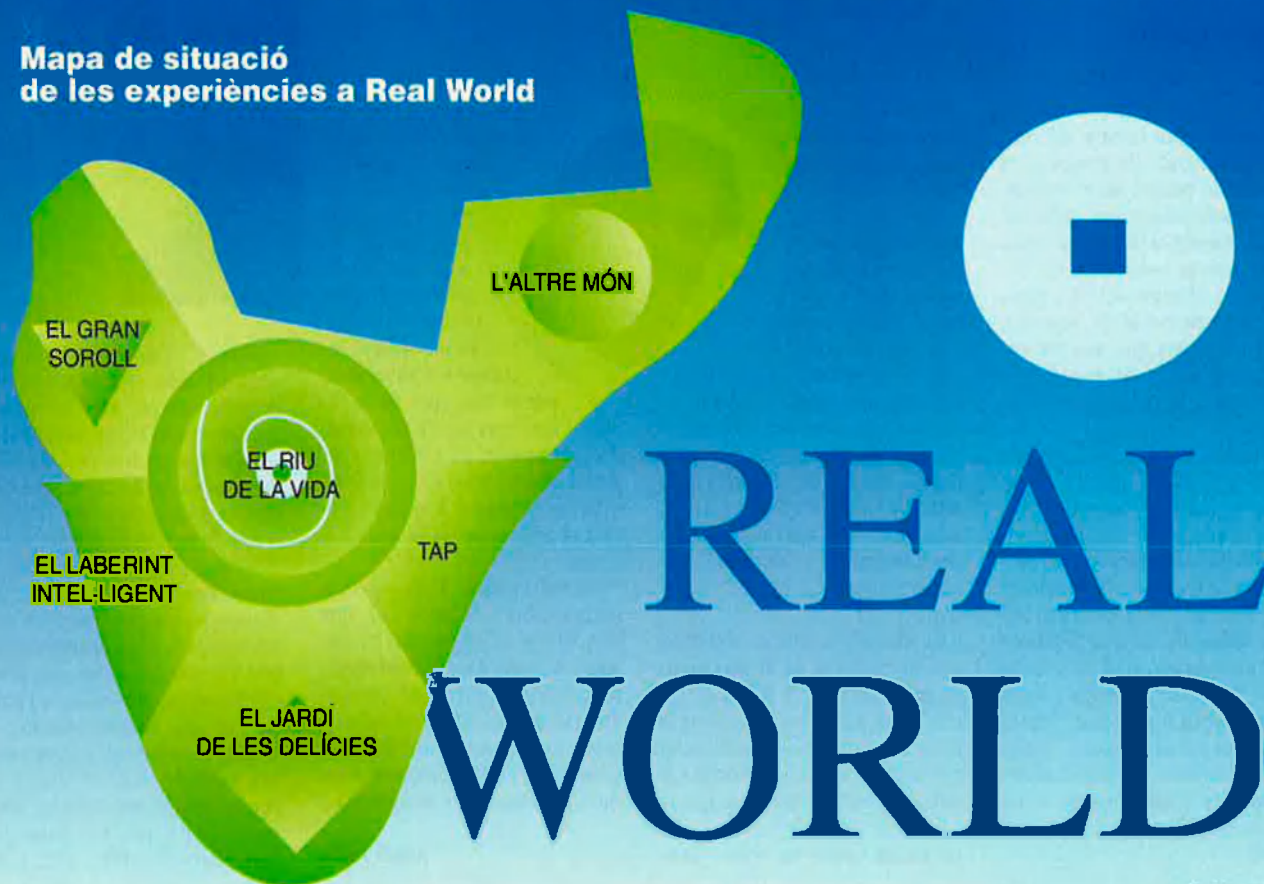
Expliquen els qui hi eren que la presentació va ser feta dins el més pur estil Gabriel. Els llums es van apagar i la veu esfilargarsada del músic va donar pas al vídeo de presentació que Real World, empresa mare de la idea del parc, havia elaborat. Fosc absoluta. Al públic ningú no bada boca. Del negre del monitor de televisió es passa a la llum. Les lletres de "Real World" aterren sobre un mapa de Barcelona, sobre la Vall d'Hebron i comencen les meravelles narrades per la veu de Laurie Anderson: "A l'entrada, dos tornados marquen l'inici del Jardí de les Delícies. A mesura que el visitant hi va entrant, es veu

una sinya mig submergida en un llac, restes d'un aqüeducte antic i pantalles de vídeo flotants...". El públic, tècnics i polítics, va restar immergit durant deu minuts en una mar d'imatges que explicaven com seria el parc, un parc d'experiències en què el visitant podria manipular les seves faccions en un mirall de vídeo, jugar amb jocs de simulació, dirigir una orquestra simfònica, recórrer el riu de la vida.

FI DE GENESIS I GÈNESI D'UN PARC

El parc sonava com la música de Gabriel, barreja de sorolls i melodies plenes

Mapa de situació de les experiències a Real World

de misteri, ritmes profunds i aèris.

Fa uns dotze anys, Peter Gabriel cantava *Biko*. Feia uns cinc anys que havia abandonat el timó de Genesis, un dels conjunts emblemàtics del rock simfònic que Gabriel havia fet destacar amb la seva personalitat i qualitat durant els 70. Mentre temes com *Games Without Frontiers* o *Shock the Monkey* començaven a ser escoltats en compact disc pels seus fans de tot el món, Peter Gabriel començava a somniar en una idea. "En un futur no gaire llunyà, la gent podrà gaudir de l'art i de l'entreteniment d'una manera distinta". Aquesta manera distinta consistia a fer possible que l'espectador d'una obra d'art deixés de ser subjecte passiu i es convertís en subjecte actiu. Per Gabriel, això voldria dir fer possible "introduir-se en un llibre, en una peça de música, en una pel·lícula o en una pintura i experimentar-ho com si es tractés d'un món real".

Traslladat el somni a la terra, el músic va començar a treballar amb la possibilitat de fabricar un híbrid que sorgiria de la fusió entre mitjans de comunicació, arts, entreteniment i educació. Una mena de didàctica de l'oci. Segons Gabriel, el temps per al nou oci tindria dos espais, un de tancat, a la llar o en centres urbans especials —les noves galeries d'art—, i un altre d'obert, un parc d'experiències de grans dimensions.

"Vaig somniar un paratge meravellós ple d'arbres, rius i turons que amagaria un submón d'experiències i aventures difícilment visibles sota la tranquil·la aparença d'aquest entorn idíl·lic".

La idea de construir un parc que respongués als seus somnis va començar a obsessionar-lo. Amb un grapat d'idees quasi sense forma, però amb la sensibilitat a flor de pell, Gabriel comprèn que no ho pot fer sol. I es busca aliats.

Any 1985. Peter Gabriel preparava *Don't Give up, Sledgehammer, Red Rain* i altres temes que després havien d'aplegar-se a *So*. Decidit a emprendre la idea del parc d'experiències, Gabriel i els seus primers col·laboradors, entre ells l'arquitecte Will Alsop, prepara sobre el paper una proposta introductòria per al Darling Harbour de Sydney (Austràlia). Per acabar de donar-li forma, Gabriel institueix el Dinner Club,

Peter Gabriel vol construir el parc temàtic Real World a Barcelona.

ARKIU

una mena de sopars periòdics que serveixen de cuina d'idees. Hi participen activament productors de cinema, músics, psicòlegs, pintors, còmics, arquitectes i enginyers. Gabriel ha reconegut que en l'espai i el temps que separen dues copes sorgeixen idees fantàstiques.

Dels més assidus al Dinner Club, Peter Gabriel sintonitzava sobretot amb un parell, Brian Enno i Laurie Anderson. Al capdavant, el trio resultant serà el responsable de la creació de Real World SA.

BARCEWOMAD I MONTJUÏC

En 1988 Gabriel i el seu equip visiten Barcelona amb motiu de la celebració del pre-olímpic BarceWOMAD. Pugen a Montjuïc i en veure el Sot del Migdia queden extasiats. Els seus somnis aterren en aquell sot. Les característiques del lloc —una gran superfície amb desnivells, prou desdibuixada urbanísticament per a poder-hi intervenir respectant el medi— els semblen perfectes. L'indret permetria de donar forma a un parc dual, meitat subterrani (d'inspiració *underground*) i meitat jardí.

Convençuts que han arribat al lloc precís

—Peter Gabriel ja feia temps que havia declarat el seu amor a Barcelona—, tenen la primera reunió amb els responsables de l'IMPU. En plena febre de preparació dels Jocs, els tècnics de l'Institut els expliquen que el Sot tindrà un rol específic durant i després dels JJ OO, cosa que impossibilita d'emplaçar-hi el parc.

La idea, la seriositat i la qualitat que planteja Real World impressiona els responsables urbanístics de Barcelona que s'adonen que no ho poden deixar perdre. Una casa com l'IMPU, que treballa en projectes, sap que les realitats futures es pensen a uns quants anys vista. El 92 no ens ha de fer perdre el 93 ni el 2.000, rumien.

La contraproposta que fa l'Ajuntament és una altra zona olímpica, la Vall d'Hebron. L'indret i el projecte de Real World sembla que casen. Peter Gabriel comença a elaborar un informe de viabilitat del parc i a encarregar-ne els primers plànols a l'arquitecte Emilio Ambasz. Una empresa especialitzada en gestió de parcs del tipus Disney, Harrison Price Company de Califòrnia, s'encarrega de fer números, uns números aproximats que, de moment, resten hivernats en paper esperant esdeveniments.

EL PRIMER RECORREGUT

Ple d'idees, però buit de terminis. Així podríem definir l'estat actual del projecte del parc Real World. Fase de digestió dels Jocs Olímpics i tancament d'any a la ciutat. Real World hi és, però no forma part encara del món real. Tant Albert Batlle, regidor del districte d'Horta-Guinardó, com Josep Anton Acebillo, director Tècnic de l'IMPU, dibuixen tot d'interrogants en les seves agendes del 1993, si més no. Tots dos coincideixen a parlar d'un parc que té ressons de la Barcelona del 2.000. Segons Acebillo, "ara mateix solament comptem amb una hipòtesi de treball, tot i que Real World ja ens ha presentat un primer informe de viabilitat i un informe preliminar del contingut del parc. El parc no cal dir que ens interessa moltíssim perquè

Visita encara imaginària

El visitant travessa els dos tornados que senyalen l'entrada i es troba immers en el Jardí de les Delícies (*Garden of Delights*), un nom per a un espai on natura i artífici es barregen en una mena de dansa còsmica: gespa verda, un bosc d'arbres que parlen i expliquen històries dels seus països d'origen, insectes impossibles, bambús que canvien de color a cada cop d'aire, rierols. A partir d'aquest jardí, el visitant pot dissenyar el seu recorregut individual i únic. Pot decidir-se pel Riu de la Vida (*Living River*) i, a bord d'una barca transparent, recórrer les aigües de la infantesa, els remolins de la joventut, els afluents de la maduresa (el Poder, la Transformació, l'Èxit, el Cor...) i anar a raure finalment a les aigües encalmades de la vellesa i la mort, punt final del riu i de la via, però també retorn als inicis, al naixement. El Tap és el cervell del parc, el centre d'on surten totes les experiències. Tap també és la targeta personal que cada visitant rep a l'entrada i que representa una nova identitat i l'accés a tots els racons del recinte.

Una altra experiència, aquest cop sonora,

es pot trobar al Gran Soroll (*Big Noise*). Aquí, el visitant es troba en una mena de discoteca plena dels sons i els ritmes més increïbles. Hi pot ballar o simplement escoltar. El Laberint Intel·ligent (*Intelligent Maze*) és un laberint tridimensional d'imatges i sons dins el qual el visitant podrà fabricar-se el propi recorregut, enllaçant pistes, temptacions i distraccions. El laberint és dividit en zones, cadascuna d'elles dissenyada per un pintor. A cada porta, la imatge ens donarà la clau: un sol naixent voldrà dir que la porta és oberta i que el viatge pot continuar.

Finalment, l'Altre Món (*Other World*) és la part subterrània del parc, la que ens submergeix en el misteri més profund: aquí ens esperen atraccions com la d'explorar la nostra pròpia cara en un mirall de vídeo, la d'aproximar-nos a qualsevol punt del món visualitzat en un globus terraqui-televisor o jugar amb els nostres sentits, veure el que no hi ha, olorar sentors impossibles, tocar objectes inexistents...

X. B.

és un parc innovador, és un parc que barreja el seu caire *underground* amb la sensibilitat ecològica i que té un contingut en què es mesclen termes com l'art, la intel·ligència, la imaginació. Es tracta d'un parc molt nou i molt ric en propostes. El parc és perfecte per a la ciutat i la ciutat és perfecta per al parc. El pròxim pas és de reflexió nostra i sobretot de l'Ajuntament". Acebillo, que es confessa un dels entusiastes del parc, en veu la realització molt difícil "però quan tornem a la normalitat, un projecte com aquest es pot fer".

Batlle ressalta alguns inconvenients administratius: "Per a fer possible el parc caldrà la realització d'un pla especial per a la zona i això vol dir temps". Però també es confessa entusiasmada per la possible ubicació del parc al seu districte.

Des de Bath (Anglaterra), a la seu de Real World, Peter Gabriel repassa *Blood of Heaven* o tecleja els acords de *Secret World*, temes del seu últim LP, *Us*. També treballa en *Sacred Song*, una cançó que pensa dedicar a la Sagrada Família de Gaudí. Programa concerts i espera truca des de Barcelona. Pel que expliquen aquí, és molt possible que ell truqui abans.

Xènia Bussé

ELS SPUTNIK DEL 92!!!

El canal 33 et proposa escollir el millor del pop-rock nacional i internacional. VOTA!

1. Millor grup o solista nacional .....
2. Millor grup o solista internacional .....
3. Millor concert nacional .....
4. Millor concert internacional .....
5. Millor videoclip nacional .....
6. Millor videoclip internacional .....

NOM .....

ADREÇA .....

POBLACIÓ .....

EDAT .....

DP.....

TELÈFON .....

Divendres, 1 de gener de 1993, SPUTNIK emetrà un programa especial amb el rànking dels més votats. Retalla aquesta butlleta i envia-la, abans del dia 15 de desembre, a "ELS SPUTNIK DEL 92", apartat de correus 30.150, 08080 de Barcelona.

